

- [Intervjui](#)
- [Scena](#)
- [Komentari](#)
- [Ekologija](#)
- [Reportaže](#)
- [Izdvojeno](#)
- [Ljudi](#)
- [Portreti](#)
- [Voda](#)
- [Zdravlje](#)

[INTERVIUI / POLITIKA / Život u mraku 21. stoljeća bez osnovne infrastrukture](#)

Intervju/ Rajka Rađenović, donaćelnica općine Gračac: Načelnica Nataša Turbić nikad me nije pozvala ni na jedan radni sastanak, ništa, kao da me nema...

[Davorka Blažević](#) • 28/11/2020 u 20:07 • Svida mi se 17 Pod

Rajna Radenović, donaćelnica Gračaca, najveće hrvatske općine koja je površinom uz bok Medimurskoj županiji, a po stanovništvu koje stalno obitava na ovom prostoru, vjerojatno, među onima s najmanjom naseljenošću. Ima ova općina puno problema koji ne spadaju ni u 21. stoljeće, ni u EU. A Gračac živi oboje. Kaskajući, poput invalida, i za vremenom i za prostorom unutar kojega je ucrtan.

S **Rajkom** smo se našli u **Gračacu**, u njezinom uredu, kako bismo otvoreno, bez političkog kalkuliranja i poželjnih eufemizama, razgovarali o velikim problemima ovog ličkog kraja dobrih ljudi i loših političara.

Načelnica, **Nataša Turbić**, poznata široj javnosti kao jedna od suradnica **Josipe Rimac** u aferi **Krš- Padeni** i **državni poticaji u poljoprivredi**, više nije u Općini. Dolazila je tek raspitati se za plaću. Brani se sa slobode, pod istragom je, ali takav je zakon da je štiti i kad je u zatvoru, i jameći joj pravo na punu plaću, iako ne radi. Općinu vodi njezin zamjenik **Robert Juko**, kao volonter, do novih izbora.

Foto: TRIS/A.Tešić

Ljudi nemaju za kruh, a isključuju im struju zbog 1500 kuna duga!

-Imamo socijalnih slučajeva kojima je isključena struja, i ne možemo im pomoći jer nemamo sredstava, a u ovoj covid- situaciji, iako smo molili da se to ne čini, u Elektri su neumoljivi. Kažu: "Radimo svoj posao, što možemo". I sad vi morate naći tih 1.500- 2.000 kuna kako bi im podmirili dug, jer je njihova mirovina toliko mala da s njom ne mogu ni preživjeti, a kamoli pokriti trošak struje- ispričat će **Rajka** odmah, kao uvod u razgovor.

Općini **Gračac** pripada i **Drenovac Osredčki** koji je bliži **Kninu** nego **Gračacu**, nastavlja priču donaćelnica. Ljudi su nekoć, kaže, pješke išli u **Strmicu kod Knina** gdje su radili u ciglani. Ali, sada teritorijalno pripadaju **Općini Gračac**. Nemaju struje, podijeljeni su, lijeva strana je **Bosna**, desna strana **Hrvatska**, svi peru ruke od njih, s obje strane tvrde "nije naša ingerencija", a ispaštaju ljudi. Niti imaju puta, niti struje, niti vode.

U općini **Gračac** je po popisu stanovništva 2011. bilo **4.690 stanovnika**, a koliko ih je danas, to je teško reći, veli **Rajka**, ali ne više od 1.500 do 2.000.

-Struktura stanovništva je miješana...

Tako je. Oko 45 posto je pripadnika srpske nacionalne manjine, a 55 posto hrvatske nacionalnosti. Uglavnom su to **Hrvati** doseljeni iz **BiH**.

-Jesu li doseljeni odmah nakon završetka rata ili taj proces traje kontinuirano?

Poslije rata su naseljavani u kuće građana srpske nacionalnosti koji su se raselili, izbjegli u **Srbiju**, **Crnu Goru** ili u **zapadne zemlje**.

-Kako je riješeno vlasničko pitanje? Jesu li te kuće i danas napuštene?

Ne, ali tu smo imali velikih problema. Kako su teško ostvarivali pravo na mirovine, tako su ljudi teško vraćali i svoju imovinu. Doselili su se ljudi iz **BiH**, država nije imala kud s njima, pa su useljeni u napuštene srpske kuće. Ima slučajeva koje još nismo uspjeli riješiti. Kad su se uselili ljudi iz **Bosne**, oni su trošili struju i vodu, a račune nisu plaćali. Po izlasku iz tih kuća, dug je pao na prave vlasnike. A otkud njima taj novac, to je bilo nemoguće platiti. Imamo još takvih sporova, neki traju i danas. S druge strane, ljudi su ulagali u tuđe vlasništvo, nisu mogli 20 godina živjeti u tim kućama ako nemaju prozore, vrata, stolariju. Međutim, pravi vlasnici koji su samim izbjeglištvom osiromašeni, koji su otišli trbuhom za kruhom, nisu bili u mogućnosti da isplate korisnicima tih kuća ono što su uložili. Ti se sporovi još vuku...

Oko Gračaca vjetrenjača do vjetrenjače, a mi od toga nemamo ništa!

-Je li završen proces povratka ili traje još i danas?

Najveći val povratka je bio 2001. i tad se puno ljudi vratilo. Međutim, kao i većinskom stanovništvu problem je bilo zaposliti se. Nije bilo tvornica, nije bilo mogućnosti opstanka, pa su ljudi po drugi put napuštali svoje i odlazili trbuhom za kruhom. Ostajali su oni najuporniji i oni koji su živjeli na selu, od poljoprivrede, oni su opstali i ostali. Ovi drugi, to je nas nekolicina koji smo u državnim službama i imamo sigurne plaće, i to je sve.

-Ima li Gračac školaraca, kako stoji s podmlatkom?

Imamo osnovnu i srednju školu, i jedna područna u **Srbu**, s 12 učenika. U **Gračacu** imamo evidentan pad školaraca, samo 250 učenika u osnovnoj školi, a 1997. je bilo čak 500 daka. U srednjoj školi ima 30-ak učenika. Mladih obitelji nešto ima, to u oni koji su se uspjeli zaposliti u trgovini, na javnim radovima, u **Elektri**, banci, sve drugo je otišlo u **Njemačku** i druge strane zemlje da bi zaradili za život. Iseljavanje, konkretno iz općine **Gračac**, ali i generalno iz cijele **Hrvatske**, izrazito je pojačano od ulaska **Hrvatske** u **EU**. Da nije bilo toga, ne znam što bi se ovdje dogodilo, ljudi ne bi imali od čega preživjeti niti bi krizu mogli prebroditi.

Foto: TRIS/A.Tešić

-Paradoksalno je da neki itekako dobro zarađuju na resursima ove općine, bilo s vjetroelektranama, ili s pašnjacima na koje dobivaju državne poticaje šakom i kapom. A što od toga ima sama općina, ljudi koji tu žive?

Nema ništa.

-Je li to moguće? Kako, zašto?

Evo, spomenuli ste vjetroelektrane...

-Koliko ih je na ovom području?

Ne znam točno broj, znam da ih je na području **Velike Popine**, gdje je najveća koncentracija, čak 17. **Općina od vjetroelektrana uprihoduje oko 1,8 milijuna kuna godišnje**. Ali, konkretno, tamo gdje su vjetroelektrane, mještani **Velike Popine** nisu osjetili nikakvo poboljšanje otvaranjem vjetrotoparkova. Nemaju riješena osnovna infrastrukturna pitanja. Put je devastiran, dio sela **Podljuti** nema nikakvog asfalta, nemaju rasvjetu, a sada smo preko programa SIE, u suradnji s Vladom, nekima pomogli da priključe struju, vodu i dalje nemaju... Svi su oni prije rata imali struju. Kad su se vratili, lupili im za priključak 10 tisuća kuna, pa gdje to ljudi mogu platiti, a nemaju ni posao, ni primanja?!

-Apsurdno je da su posvuda oko Gračaca vjetrenjače koje proizvode struju, a ljudi u selima pod njihovim elipsama žive u mraku...?!

Tako je. U **Velikom Popini** vjetrenjače su na korak od kuća na početku sela, nevjerovatno. Čovjek legne u sobu i čuje neprekidno kako se elise vrte. To je strašno. Radila su se razna ispitivanja o utjecaju vjetrenjača na vuka, na ptice, na druge životinje, ali na čovjeka, nažalost, nisu nikad.

Milijunski poticaji "stočarima" iz Zadra, Biograda, Šibenika...

-Kao da su pošli od pretpostavke da tu ljudi i ne žive, ili da će oni malobrojni, otići...?

Na neki način time te primoravaju da odeš. Jer je interes moćnika ispred interesa običnih ljudi, tih malobrojnih mještana koji tu žive, koji su tu rođeni, i tu žele i umrijeti.

-Vidjeli smo i da su se poljoprivredno zemljište i državni poticaji dijelili ljudima iz Zadra, Biograda, Šibenika..., preko veze, a najmanje onima koji tu žive?

Da, nažalost. Svakodnevno smo svjedoci upisivanja na naše zemljište ljudi koji nemaju nikakve veze s ovim područjem, tajkuna koji nisu imali ni stoku, ni programe, ali su upisivali velike površine i dobivali milijune državnih poticaja za poljoprivredu.

-Jesu li se upisivali na državnu ili na privatnu zemlju?

I na privatnu i na državnu. I dan danas se upisuju. Zato što je država to jednim dijelom omogućila. Ne možete vi doći i upisati nekoga ako niste donijeli papire da ste vlasnik. Tek sada, kad je izbio skandal s **Josipom Rimac**, sad se ne možete upisati bez vlasničkih papira, odnosno punomoći vlasnika. A prije se to moglo. I tko je bio pametniji, tko je imao dojavu, taj je napravio, što je napravio.

-Je li stoka, radi koje su, fiktivno, uzimali državne poticaje u milijunskim iznosima, doista pasla na tim pašnjacima?

Većinom nije. Vjerojatno znate za slučaj na **Udbini** gdje su konji ugibali od gladi. Zvale su se razne službe da nešto poduzmu, ljudi to nisu mogli gledati, ali nitko nije reagirao. A ovdje, u **Gračacu**, kako je izbila afera i kako su ljudi prijavljivali takve slučajeve, država je počela napokon djelovati, pa je manje toga, ali još uvijek ima takvih pokušaja.

-Što ako neki privatni vlasnik otkrije da je netko uzurpirao njegovu zemlju i upisao se da bi dobio poticaje, iako vlasnik za to nije dao odobrenje niti punomoć? Ima li primjera i da su ljudi uspjeli vratiti svoje zemljište?

Ima, ima. Sada mogu otići u **Agenciju za poljoprivredu** i ispisati takve nezakonito upisane. Ljudi donesu papire da su vlasnici zemljišta i ispišu one koji su se radi poticaja fiktivno upisali. Ako je na zemlji više vlasnika i do nekih ne možete doći, a treba vam suglasnost svih, što drugo, ljudi odustaju, i onome tko se na tu zemlju upisao, ona i ostaje. Ili vlasnika na neki način obeštete, znate kako to kod nas ide, svi su potkupljivi, korumpirani, vidjeli smo kako to funkcionira...

Foto: TRIS/A.Tešić

Svaki čovjek mora imati pravo na struju, vodu, asfalt...

-Koliki je proračun općine Gračac?

Imali smo ove godine proračun 27 milijuna kuna, ali je on vezan za europske projekte koji su uračunati, pa nam je to malo povećalo proračun. Realno je do 20 milijuna kuna.

-To su uglavnom decentralizirana sredstva države?

Tako je. Nemamo tvornica, firmi, ničeg...

-Je li bilo zainteresiranih investitora koji bi ulagali na ovom području?

Pa, bilo je interesa, ali nekako se to uvijek izjalovilo. Znate ono, velika želja, velika volja, onda odjednom sve splasne. Ljudi odustaju zbog prevelike papirologije. Evo, koliko samo čekamo obnovu **Cerovačkih špilja** koje bi nam mogle biti odskočna daska za razvoj. Mogli bi uvezati u jedinstvenu priču **Cerovačke, izvor Une, Babić jezero, povezati sa Štrbačkim bukom, Bosnom i izaći na Plitvice**. Cijeli krug se može napraviti, od **Zadra**, preko **Gračaca** do **Plitvica**, i to bi bilo izvanredno, ali je premalo ljudi sa širom vizijom koji bi bili spremni angažirati se oko toga. Svaka lokalna jedinica samouprave ima razvojnu agenciju. A ja bih voljela da popričate s tim ljudima, da ih pitate što su u 5 ili 10 godina napravili da privuku investitore.

-I tako, uz sve prirodne resurse ovog kraja koje eksploatiraju drugi, ljudi ovdje još žive bez vode, asfalta, struje. U 21. stoljeću, u državi članici EU već sedam godina... Koliko je takvih sela? Gdje je najteža situacija?

Takvih sela u Gračacu ima 6-7. Međutim, zahvaljujući vladinom programu uvođenja priključaka za struju, jer svaki građanin mora imati struju kako je i sam premijer Plenković rekao, tu se neki mali pomak napravio. Nemamo više tako drastičnih situacija da je cijelo selo u mraku, sad su to pojedinačni slučajevi. Konkretno, to je dosad bio **Ajderovac**, a njega priključujemo za mjesec- dva dana. To je bio jedan od većih zahvata **HEP-a**. Ovo drugo su pojedinačni slučajevi, negdje i krivnjom korisnika koji nakon povratka nisu odmah uspjeli riješiti priključak, pa su opet otišli trbuhom za kruhom i onda, nisu se vraćali, realno govoreći, jer ovdje nije bilo struje.

-To je ono vječito pitanje, što je prije kokoš ili jaje. Bi li se ljudi vraćali da imaju struju, vodu, asfalt, ili se trebaju vratiti dok nema nikakve infrastrukture, pa kad ih bude dovoljan broj to će biti isplativo rješavati...?

Mislim da je to pogrešna filozofija države. Svojevremeno sam se zatekla kod bivše načelnice dok je kod nje bio jedan konzultant iz **Splita**. Razgovarali smo o vodovodu **Brotinja**. I on mi kaže: "To ne dolazi u obzir, to nije isplativo!" Znači, 30 domaćinstava s oko 60-70 ljudi i ne isplati se dovesti im vodu?! I ja ga pitam: Pa,

jesmo li mi isplativi kao općina? Mi koji smo na proračunu, a ljudima ne omogućavamo ni ono najosnovnije, vodu. Ni mi nismo isplativi da živimo ovdje. On je na te moje riječi samo slegnuo ramenima i reкао: "Tako je po zakonu". Kakav je to zakon? Pa svaki čovjek mora imati pravo na struju, vodu, cestu...

-Osnovna infrastruktura ne može biti komercijalna, to je ono što je država dužna osigurati svojim građanima...

Struja se rješava, tu nema većih problema, ali voda teško i nikako. Opet se vraćam na ono, nema se novaca. Uvijek tvrdim ima se novaca, samo nemamo ljude koji će povlačiti taj novac. Imamo primjere drugih lokalnih jedinica u **Hrvatskoj** gdje se to vrlo uspješno radi i gdje je ljudima omogućen život dostojan čovjeka. Ta **Velika Popina** je imala vodovod još od **Franje Josipa**, a da mi to ne možemo danas osigurati. E, u to me zbilja ne može nitko uvjeriti. A potrebna je samo mala rekonstrukcija, jer vodovod postoji.

-Gdje je najteža situacija kad je riječ o infrastrukturi?

U **Velikoj Popini**. Nema vode, a dio sela, **Podljut**, nema ni asfalta. S prvom većom kišom, može se dogoditi da više ne možete osobnim automobilom proći. Žalosan je i da u 21. stoljeću ne možemo ljudima dovesti vodu. **Rijeka Una** protiče ispod sela **Brotinja** koje nema vodu, a **Donji Lapac**, koji je 30 kilometara udaljen, kupuje vodu jer nema ni rijeke ni izvora, i može se napojiti iz **Une!** Ili dio **Bruvna**, koje je djelomično priključeno na gradski vodovod, ali kako je selo disperzirano, prema **Plečašima** ljudi, također, nemaju vodu, a bave se poljoprivredom. Pohvalno je da ljudi tu ostaju i opstaju živeći od svog rada, ali mi kao lokalna jedinica nismo im nimalo olakšali život ni omogućili dotok vode, kako ne bi morali dovlačiti cisterne i puniti spremišta. Voda je ovdje najveći problem.

Za otići liječniku, treba vam 400 kuna samo za prijevoz!

-A asfalt?

Uh, ne pitajte! To je već visoki standard, ha, ha. Kad sam ovdje došla prije 4 godine moja je misija bila da najprije ovim ljudima osiguram tu osnovnu komunalnu infrastrukturu jer predugo na to čekaju, 20 godina od rata, i teško je pojmiti da vam, ljudi danas govore nemam struju, nemam vodu... Pokušala sam u općini o tome razgovarati, ali nije išlo. Načelnica se pravdala da nema novaca. Ali se hvalila kako će **Gračac** okriti da svijetli kao Betlehem, što košta 200-300 tisuća kuna. Nemam ništa protiv, i treba, ali idemo neke prioritete postaviti. Radimo knjižnicu, sredstva forsiramo tamo na obnovu stolarije, s čim se moglo još počekati, jer onaj iz **Bruvna**, iz **Tiškovca**, **Drenovca**, **Mazina**, ne može doći uzeti knjigu ako nema puta. Kako će doći, s čim? U općini **Gračac** ne postoji organizirani javni prijevoz, sve se rješava privatnim prijevozom. Ti privatnici, ti lokalni šerifi koji rade na crno oderu ljudima kožu da bi ih prevezli. Najveća mirovina je ovdje 1400 kuna, što nije ni granica siromaštva, to je siromaštvo. I vi sad iz **Drenovca** ili iz **Srba**, da biste otišli liječniku u **Zadar** morate platiti 400 kuna privatniku. I **Zadar** i **Gospić** su nam na 100-110 kilometara. A **Zadar** je naša županija, no, svejedno nemamo javnog prijevoza...

-U Gračacu žive Hrvati i Srbi, gotovo pola-pola. Je li moguće da u takvoj općini, kod lokalnih dužnosnika, nema elementarnog razumijevanje za rješavanje osnovnih infrastrukturnih problema stanovništva?

Ne, ne postoji. Zato što su ljudi postali nevjerojatno sebični, neka ja imam redovnu plaću i ovo ovdje u centru neka se sredi, dalje od centra i ne vide niti ih zanima. Negdje sam pročitala i kako je bivša načelnica svojevremeno izjavila: "**Pa gdje ću ja vodu uvoditi za tri babe i tri zuba?!**" Mislila je na **Popinu**. Previše smo postali bezosjećajni, samoživi, ne mislimo na druge. Preko kluba zastupnika **SDSS**-a pokrenuli smo projekt za područje gdje ima dosta predstavnika nacionalnih manjina, pa smo molili da nam malo pojačaju sredstva kako bi mogli na ovom našem području popraviti ceste. Načelnica je radila u centru **Gračaca** nogostup kojim se moglo ići još 15 godina, ali ona ga je dotjerala, sredila, a **Zrmanja**, **Tiškovac**, **Bruvno**, **Mazin** ostaju bez ičega. Ovima iz **Lapca** je bliže doći preko **Mazina** u **Gračac**, nego ići na **Srb**. Međutim, ne mogu ići tuda, jer nema asfalta. To je ranije bila državna cesta, pa se županija borila da je uzme pod svoje kako bi za nju dobila novce. Znaju tko tu živi i da to neće nitko gledati, a važno im je da su povukli novce i uložiti će ih po **Zadru** i okolici Zadra.

-Često se izlokani putevi nasipaju šljunkom i kad dođe prva veća kiša, sve odnese. Tim ljudima ni kola Hitne pomoći ne mogu doći. Je li to samo stvaranje privida da se nešto čini i za te ljude i krajeve...

Mi smo imali jednu gospodu u **Brotinji** koja je dobila gangrenu, imala je nesnosne bolove a **Hitna** joj nije mogla doći. To je nebriga naše općine koja nije čak ni iskrčila put, više se uopće nije znalo kuda je put išao, sve je zaraslo u draču.

Foto: TRIS/A.Tešić

Bolje surađujem s kolegama u županiji, nego u svojoj općini

-Imate li saznanja je li se načelnica makar pokušala u razgovorima s investorima vjetroelektrana izboriti za neke benefite za općinu, recimo za jeftiniju cijenu struje?

Ne. Ovdje se za interese općine nitko nije dogovarao. Da je bilo razuma, tih 17 vjetrenjača nitko ne bi mogao postaviti, a da nisu ljudima napravili put, javnu rasvjetu, zaposlili naše ljude...A oni su im samo pokazali koliko su jadni, pa su im pod prozore postavili vjetrenjače, a onda im se i pred nosom upisivali na njihovo zemljište. Dodete u **Agenciju** i pročitate kako se na vašu zemlju upisao **Knežević Marko, Biograd**. Pa tko je taj?

-SDSS je na državnoj razini u koaliciji s HDZ-om, dio je vlasti. Osjećate li vi ikakvu korist od toga?

Ne. **Gračac**, ne. Ovdášnji **HDZ** se ne slaže s tom koalicijom, oni su u **Gračacu** jedna tvrda opcija, a to se sad i pokazalo. Kontaktiram sa svojim kolegama gradonačelnicima u **Obrovcu**, gdje je **Župan** koji vrlo dobro surađuje s državom, pa u **Udbini** gdje je naš **Uzelac** koji s načelnikom vrlo dobro radi, a tako je i u **Lovincu, Korenici, Lapcu** gdje je **SDSS**-ova vlast, ali s hrvatskim stanovništvom nema nikakvih problema, vrlo dobro surađuju, jedino u **Gračacu** nikako.

-Je li vas bivša načelnica ikad i o čemu u općini konzultirala, s vama se oko nekih projekata dogovarala?

Nikad. Samo na moj zahtjev, kad sam je otišla nešto pitati i pokušala s njom razgovarati, inače, nikad me nije pozvala ni na jedan radni sastanak, ništa!

-Kao da i niste dio općinske administracije? Možda smatra da ste vi tu samo pro forma?

Ne, nego me držala na "ignore". Ne mogu biti pro forma jer mi je ipak 45 posto birača ovdje dalo povjerenje, to nije mali postotak ljudi, tako da sam se trebala uvelike pitati, ali se nisam htjela spuštati na tu razinu da nekog molim, vučem za rukav, pa sam naprosto tražila druge koji mi mogu pomoći.

-Znači, preostalo vam je samo da preko SDSS-a i države rješavate probleme?

Pa, nešto i preko županijskih struktura, pošto sam u **Zadarskoj županiji** bila zamjenica župana 2010., i svuda sam ostavila dio svojih ljudi kojima uvijek mogu pokucati na vrata i moliti za pomoć.

-Znači, lakše rješavate probleme u županiji nego ovdje u svojoj općini?

Kako ne! Meni je u županiji bilo prekrasno raditi te tri i pol godine. I dan danas s njima surađujem, u svako dobra mogu im se javiti. Bila sam zamjenica župana u mandatu **Stipe Zrilića**, i sa svima sam ostala u odličnom kontaktu. Ovdje u općini sam imala direktno osporavanje od načelnice oko sanacije **Spomen-doma u Srbu**. Američka vlada je dala sredstva za obnovu, a na svečanom otvaranju, osim mene, iz općine nitko nije došao, ali su došli kolege iz županije. A u **Domu** prostor koriste, uz ostale, i katolički vjernici za održavanje misa. Kad su došli ovdje, nisu imali crkvu, i onda im je **mjesni odbor Srb** omogućio da slobodno koriste **Dom** koji je koliko moj, toliko i njihov. Koriste ga svi mještani. Tu je i pošta, razne udruge civilnog društva, kancelarije, crkve. Da bi taj Dom otvorili, a u to je vrijeme ministar bio **Zlatko Hasanbegović**, morali smo koristiti sve veze i vezice, jer mi načelnica nije htjela dati svoj potpis i suglasnost. A lokalna jedinica mora to odobriti.

-I kad sve to zbrojite, kakva je prema vašem mišljenju perspektiva Gračaca?

Ja sam uvijek optimista. U **Gračacu** srećom nema pandemije, a kad i ta pošast prođe, nadam se da će razvoj općine pomalo krenuti. Uredjenje **Cerovačkih špilja** bi se moglo napokon završiti. Radi se jedan kompleks za posjetitelje, neka vrst izletišta, te su špilje vrlo interesantne, a ima ih koje su i po 20 kilometara duge. Govori se da bi se i avionske piste mogle napraviti. Ljudi su uložili godine u istraživanje špilja i bilo bi šteta da se to ne iskoristi, i da mi obični smrtnici to vidimo, a ujedno i da živimo od toga.

-Dakle, turizam i poljoprivreda?

Tako je. Ovaj je kraj bogat i poznat po proizvodnji krumpira, posebno **Mazin**. Nekad je **Gračac** imao više zaposlenih u svojim firmama, nego što danas ima stanovnika. Bila je tekstilna industrija, kožara, obuća **Šimečki**, bila je željeznica, i živjelo se vrlo pristojnim životom, ali sve se to s ratom urušilo...

Foto: TRIS/A.Tešić

Sviđa mi se 17 Pod

Tags: [Gračac](#), [infrastruktura](#), [iseljavanje](#), [Rajka Radenović](#)